

Echtscheidingen en rechtssysteem misbruik

Echtscheidingen zouden, in theorie, een moment van bevrijding moeten zijn. Het einde van een ongelukkige relatie, ruimte voor nieuwe mogelijkheden. Maar voor velen, en in sommige gevallen vooral voor mannen, is het slechts het begin van een lange strijd – een strijd waarbij het rechtssysteem niet altijd als een eerlijke arbiter fungeert, maar als een speelveld voor degenen die bereid zijn om alles uit de kast te trekken om hun ex-partner financieel en emotioneel te ruïneren.

Er zijn vrouwen die na een scheiding alles proberen af te pakken: hun ex-partner zijn kinderen, het huis, en zijn financiën. Het begint vaak met een huwelijksgoederenschaarsregeling die in hun voordeel wordt misbruikt, door het dreigen met uithuisplaatsingen van kinderen of door het afschilderen van de man als ongeschikt om een goede ouder te zijn. Vrouwen die zich in de rol van slachtoffer plaatsen, zelfs als dit niet de werkelijkheid is, omdat het systeem hen steunt in hun strijd tegen de man die ooit hun partner was.

Wat opvalt, is dat het rechtssysteem hierin een enge

rol speelt. Vanwege vooroordelen en het idee van de 'moeder als primaire opvoeder' is het vaak moeilijk voor vaders om hun rechten te behalen, ongeacht hun daadwerkelijke betrokkenheid bij hun kinderen. Dit idee is diep geworteld in de cultuur en de rechtspraak, waardoor het voor vrouwen gemakkelijker wordt om via juridische processen eenzijdige beslissingen te maken, die tot groot verdriet van de vader leiden. Er wordt bedreigd met het weghouden van kinderen, en het wordt gemakkelijk geaccepteerd, zelfs wanneer het een inbreuk is op de rechten van de man. De schade is vaak onomkeerbaar.

De ongelijke machtsverhouding in de rechtbanken is schrijnend. Vrouwen die hun kinderen gebruiken als machtsmiddel tegen de vader, of die het huis opeisen, zonder rekening te houden met de financiële situatie van de man, kunnen het gevoel krijgen dat zij hun leven volledig kunnen herschrijven door de middelen van hun ex-partner. Het is een proces van gewetenloosheid, waarbij alles geoorloofd lijkt te zijn om het ex-partner te verzwakken.

Dit proces wordt nog verder ondersteund door het feit dat het rechtssysteem een vreemde neiging heeft om alles in het voordeel van de vrouw te doen – vaak ten koste van de rechten van de man. Hetzelfde systeem dat vaders in veel gevallen een kans ontnemt om gelijkwaardig ouderschap te voeren, wordt nu misbruikt door vrouwen die het systeem gebruiken als een machtig instrument voor persoonlijke wraak.

Wat deze praktijk verontrustend maakt, is het gebrek aan consequenties voor degenen die het systeem misbruiken. Er wordt geen verantwoordelijkheid genomen voor de emotionele en financiële schade die aan beide kanten wordt veroorzaakt, en dat is het meest zorgwekkende van alles. Het rechtssysteem is een verdedigingsmiddel voor rechtvaardigheid, maar in plaats daarvan is het voor sommigen een wapen geworden om de ander te onderdrukken, ongeacht de werkelijke omstandigheden.

Youri Hazeleger
joet@joet.nl